

OJCZYŚCIC (3) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (*tak w ociec*).

sg D ojczyścicowi (1). *pl N* ojczyścicy (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Rodowity mieszkaniec kraju, obywatel* (1) : [Lucjusz Tarkwiniusz] Będąc ná tym przełożenŃtwie [tj. będąc królem rzymskim]/ napirwey wiodł walkę z Lácinniki/ ktore wielekroć porázał y pod fwą moc przyiał/ miernie fie z nimi obchodząc/ [...] praw y inych rzeczy vżywać vŃtawił/ iáko ini oyczyścicy. *BielKron* 102.

2. *Patrycjusz w starożytnym Rzymie* (2) : Gdy to [Attylius Regulus] przed Senatem powiedzwał/ kazáli mu wotować ná to iáko oyczyścicowi napirwey. *BielKron* 120.

Szereg: »ojczyścic albo dziedzic« (1): á ktorzy byli proŃtego niŃkiego narodu y vbogiego/ zwano tákie Plebei/ á przednieyfze od nich zwano Patres/ to ieŃt oycowie/ á Ńyny ich zwano Pátricij/ to ieŃt oyczyścicy álbo dzyedzicy. *BielKron* 99.

Cf **OJCOWIC, OJCZYC**

MP, ZCh